

Kapitola 10. Podstata Boha

Předcházející část: Kapitola 9. Pokročilé uvedomovanie si {nad 500}

Preložil a vyčáčkval Julu pre českú & slovenskú on-line skupinu <hawkins.support>.

Editované Julom 26máj2022.

Dr. Dávid R. Hawkins, Kniha 2: 'Oko Ja-Bytia, Pred Ktorým Nie Je Nič Zatajené'

DRH používa neobvyklú štylizáciu, v kombinácii s ním vymyslenými slovíčkami, a pozície slov v jeho vetách vyjadrujú ich závažnosť. Z dôvodu zachovania tohto DRH zámeru, Julo sa rozhodol byť mu verný, a preklady pripomínajú spleť neštandardných štylizácií, a nesprávnej interpunkcie, použitej na oddelenie viacnásobných myšlienok v jedinej vete. Keby sa bol DRH chcel vyjadrovať ináč, tak by to bolo ináč, a Julov preklad by sa dal čítať ako beletria. Pri čítaní, namiesto tvrdenia si 'to nesedí', Julo doporučuje klásť si otázku „Čo je potrebné vo mne zmeniť, aby mi to sedelo?“ Julove subjektívne študijné pomôcky sú v {...}.

KAPITOLA 10

Podstata Boha

Úvod

.10.1. (zo 48) Hoci sa to môže zdať ako dávanie voza pred koňa, duchovnému uchádzačovi poslúži, aby vedel niečo o {základných pravdách pri završovaní svojej duchovnej cesty k osvieteniu, a o} cieľi, {a to preto,} aby sa vyhol tomu, že sa nechá zviest' z cesty falšami. [Chyba {smeru duchovnej cesty} je veľmi rozšírená](#), a často všetkopresakujúca, vďaka obrovským masám ľudí, ktorí nasledujú chybné a zavádzajúce náhľady, a hlásajú chyby.

.10.2. Poznať Boha prostredníctvom {svojej vlastnej,} priamej skúsenosti je mimoriadne zriedkavé. Osvietenie sa prihodí menej ako jednému človeku z viac ako z desiatich miliónov ľudí. Pravých učiteľov je pramálo a predstierajúcich je neúrekom. [Keby zástupy {duchovne hľadajúcich} ľudí boli nasmerované správnym smerom, svätectvo a osvietenie by boli bežnými javmi](#). Avšak nie sú. Budha povedal: „Neklad' nijakú hlavu nad svoju. Nasleduj iba pravé učenia“. [Pravá cesta je jednoduchá a priama](#). {Pozri SUR3 a SUR16 na hawkins.support}

Črty Božskosti {, Teda Popis Boha}

.10.3. Poznanie {týchto vlastností} je dôležité pochopiť, aby človek mohol rýchlo rozpoznať, čo Boh nie je. Mnohé náboženstvá {chybne} učia, čo {vlastne} Boh nie je, {a to} v podobe nepochopenia, a skresľovania pravdy, ku ktorým dochádza v dôsledku nesprávneho výkladu egom {, operujúcom v nízkych úrovniach vedomia}, a vrhaním ľudských vlastností zdanlivostí vnímania na Boha. Vedieť, čo je Boh, a mať {po ruke} nástroj, ktorý dokáže ciachovať úrovne pravdy, znamená byť vskutku veľmi dobre pripravený na to, čo môže miestami byť náročnou cestou alebo priebehom.

.10.4. Boh je všadeprítomný, vrátane tu a teraz. Boh nie je niekde inde, napríklad

{niekde na výsostiach a} výhradne vo vzdialenom nebi, alebo v budúcnosti, aby bol k dispozícii iba vtedy, keď sa človek dostane do neba. Božia prítomnosť je teda dostupná každému, po celý čas {, sústavne a teraz}. Rozpoznať to je len záležitosťou uvedomenia si {tohto faktu}. Hovorí sa, že bez pomoci gurua, spasiteľa, alebo avatára je nepravdepodobné, že by toto uvedomenie si nastalo počas {súčasnej, práve prebiehajúcej epizódy} života väčšiny ľudí, čo môže byť pravda.

.10.5. Boh je mimo {ľudských vlastností} zdanlivosti vnímania, duality, stanovísk, alebo {nejednoliatosti} {, teda nie je rozkúskovaný na} časti. Boh je mimo všetkých protikladov, ako je {napríklad} dobré a zlé, správne a nesprávne, výhra a prehra. Podobne ako slnko, Boh svieti rovnako na všetkých. Božia láska nie je vyhradená {iba} pre zopár zvýhodnených. Avšak, priamo je prežívaná len málokým, ale {pre ešte neosvietených} presvitá cez mraky {stanovísk} prostredníctvom lásky, ktorú prežívame s inými, {do čoho patrí napríklad aj láska pociťovaná} dokonca aj s domácimi zvieratami, a prírodou. Miera, do akej človek prežíva prítomnosť BOŽEJ LÁSKY, sa výrazne líši od jednej osoby k druhej, {a to} v závislosti od ich úrovne vedomia {, teda od úrovne ich uvedomovania si}. {Na to, aby človek lásku pociťoval, je potrebné, duchovnou prácou, obmäkčiť stanoviská všedného ja, ktoré zabraňujú jej prejavu}.

.10.6. Prítomnosť Boha je esenciou {, vrodenu podstatou,} hlbokého pokoja, klľudu, a lásky. Je ohromujúca vo svojej hĺbke {, vnútornom porozumení, a intenzite svojho presvedčenia}. Je úplne obklopujúca, a láska je taká mocná, že rozpúšťa všetky zvyšky 'nelásky', udržiavané pozostatkami ega.

.10.7. Podobne ako prázdny priestor, ktorý je neznečistený svojím obsahom, alebo {ako} voda, ktorá nie je ovplyvnená rybami, ktoré cez ňu plávajú, {tak} aj Skutočnosť Boha je mimo akejkoľvek formy, ale zároveň {je} v nej {každej}. Podobne ako priestor {, Skutočnosť Boha} je {okrem 'vypĺňania' 'akože prázdneho' priestoru,} rovnako prítomná {aj} v {samotných} predmetoch, ktoré sa v ňom nachádzajú {, teda aj v nás, aj v kameňoch, atď.}

.10.8. To, čo je všemohúce, vševediace a všadeprítomné, nie je zraniteľné hrozbou, alebo citovou rozladenosťou; {Z toho je zrejmé, že} Boh teda nie je náchylný k pomste, žiarlivosti, nenávisti, násiliu, preceňovaniu vysokej mienky o sebe a svojich prednostiach, egoizmu, alebo k potrebe obdivu či komplimentov. Ten, kto má prospech z uctievania {Boha}, je {samotný} uctievač {, a nie Boh}. Boh je úplne a absolútne završený, a nemá žiadne potreby ani túžby. {A viete, že} Boh nie je nešťastný ani rozladený, ak ste o ňom nikdy nepočuli, alebo v neho neveríte{?}.

.10.9. Mnohé zo starobylých opisov Boha sú v skutočnosti odsúdeniahodné, a sú výplodom obviňujúcich zvalení strachu človeka {na Boha}. {Pravekí} primitívi si mysleli, že každá búrka znamená, že Boh sa hnevá, a potrebuje obeť, aby sa upokojil. Aj sopky naznačovali, že Boh sa hnevá. Ego sa dožaduje vysvetlení a hľadá 'príčiny'. Boh bol preto myslou vymýšľanými vykrúcaniami a odôvodňovaniami považovaný {práve} za {takúto} 'príčinu' pozemských udalostí, ktoré vytvárali {v obyvateľoch} strach, ako napríklad zemetrasenia, hlad, záplavy, mor, búrky, sucho, neúrodnosť, alebo zlý zdravotný stav. Boh bol považovaný za veľkého trestajúceho

vykonávača {potrestaní}, ako aj za veľkého odmeňovateľa. Tak vzniklo množstvo bohov, s mnohými rôznymi opismi v tradíciách kultúr, v prostredí ktorých tieto mýty vznikli. (Všimnite si, že prírodné katastrofy sa vyskytovali ešte predtým, ako sa na {tejto} planéte objavil človek {, aj s jeho výfukmi z áut, továrňami, chovaním dobytká, ťažbou uhlia, ropy, a pod.}.)

.10.10. Boh zo starých časov je premietaním energií ega, ktoré sa tradične spájajú s čakrou sleziny. Bohovia sleziny sú ozaj vážnym nesprávnym pochopením, a sú za tým, že mnohé starobylé náboženstvá a písma spôsobujú, že človek{ov testovací sval sa} pri svalovom testovaní ochabuje. {Takto videní bohovia} predstavujú démonických bohov strachu, nenávisti, závisti, žiarlivosti, a odplaty. Strach zo 'spravodlivého Božieho hnevu' prevláda ešte aj dnes.

.10.11. Človek môže {už} pri letmom pohľade vidieť, že [mravopočestnosť je len svojvoľným preceňovaním vysokej mienky o sebe a svojich stanoviskách](#), a hnev by sťažka bol emocionálnym obmedzením pre vždyprítomného, všemocného Boha.

.10.12 Boh {nemá ujmu, a} nie je zranený nikoho priestupkami {, a takzvanými 'previneniami'}, a preto nemá {akúsi psychickú} traumu, {za} ktorú by {sa} mal pomstiť. Predstavu Boha ako {hľadajúceho} odplatu, krutého trestajúceho {pomstiteľa} je obtiažne vykoreniť z myslenia človeka. Boh je obviňovaný zo všetkého, čo je vlastne výtvorom samotného ega. Je to {práve} ego, ktoré {, samotné a jediné,} je zdrojom viny, hriechu, utrpenia, odsudzovania, a vytvárania všetkých pekiel. [{Ego} hľadá spásu {, svoj pokoj a klud,} tým, že to všetko zvaľuje na Boha](#). Robí to tak, že Boha otáča na jeho {presne pravý} opak. Bohovia nižších oblastí {a sfér} sú {totiž} vlastne démoni. Vlastne, Boh sa nedá manipulovať, prehovárať, a mámiť, {nedá sa} s ním vyjednávať, ani ho vmanévrovať do pozície či páchatela, či obete. Boh nie je závislý na nikom a na ničom, ani {nie je} neurotický, a ani netrpí paranoidnou psychózou s veľikášstvom.

.10.13. To, čo je vševediace a všadeprítomné, eviduje všetko. Vedomie zachytáva, a okamžite eviduje každú udalosť, myšlienku, pocit, a výskyt {hocičoho}, a tak {teda} vie všetko, úplne {, v úplnosti detailov,} a navždy. Človek môže {, ale iba ten, kto spĺňa nevyhnutné podmienky na testovanie} jednoduchým svalovým testom overiť, že každý vlas na každej hlave je naozaj spočítaný, povšimnutý, a uchovaný, v poznaní samotného Nekonečného Vedomia. Tento 'úkon' {vedomia} je neosobný, a uskutočňuje sa vďaka vrozeným črtám vedomia. Boh {a z neho vzhádzajúce Svetlo Vedomia ako Zdroja života, teda dalo by sa povedať: Boh ako Manifestované Vedomie} v tom všetkom nemá vloženú 'svoju kožu', a ani nereaguje. Boh sa nenamrzí, neurazí, a ani sa ho nič nedotkne, pre akúsi bezočivosť či nedostatok dobrého vkusu.

.10.14. Nekonečné milosrdenstvo a odpúšťanie Boha presahuje všetky predstavy, a vôbec sa nezaujíma o malichernosti svetových udalostí. Boh nie je polovicou duality. V nekonečne nieto 'tohto' (zlého), na čo by sa reagovalo, {a} ani 'tamtoho'. Boh nie je ani sadistický, ani krutý. Nemôže byť {nijako} zranený, a preto nemá túžbu po pomste.

.10.15. [Zažitie Boha nie je možné pre ego](#), ktoré je obmedzené na zdanlivé

vnímanie, a {ktoré} jedná s náhľadmi, pocitmi, a formou. Boh je nehmotný, a nie je zistiteľný röntgenovými lúčmi, spektrometrami, fotografickými filmami, Geigerovými počítadlami, detektormi kovov, ani ultrafialovými či infračervenými detektormi, ktoré sú {, mimochodom,} obľúbenými nástrojmi bádateľov paranormálnych javov hľadajúcich 'duchov'.

.10.16. Božia láska je bezpodmienečná. Nie je svojvoľná ani prchavá, ani sa neprideluje zaslúžilým. Porozumenie, že Boh je láska, zabraňuje všetkým takýmto predstavám. Boh nerobí rozhodnutia, nepotrebuje {'počúvať'} správy {z masmédií}, a nepotrebuje priaznivé posudky, aby mohol fungovať. To, čo je završene a plne úplnosťou lásky, nemá schopnosť {, čo i len na okamih,} prestať byť tým, čím je.

.10.17. Analogicky možno povedať, že {napríklad} priestor sa nemôže rozhodnúť, že sa zrazu stane nepriestorom. Všetko je úplne stotožnené s podstatou svojej vlastnej existencie. Láska sa nemôže zmeniť na nelásku, ani Boh sa nemôže zmeniť na ne-Boha, rovnako ako sa žirafa nemôže zmeniť na ne-žirafu.

.10.18. Boh nie je rozrušené dieťa alebo rodič. Nečíta správy, ani netrestá podlých. Nijaké svojvoľné posudzovanie nie je potrebné vo vesmíre, ktorý je vrodene spravodlivý a samovyvažujúci sa. Každá bytosť zažíva dôsledky svojho vlastného konania, svojich vlastných volieb, svojich vlastných želaní, a systémov viery. To, čo je samý pokoj, ticho, mier, a láska, odmieta prijať na seba všetko, čo je nemilujúce, netiché, a nemierumilovné. Toto ego prežíva ako peklo, ktoré je tak ním samým vytvárané.

.10.19. {Nakoľko obsahom mysle je forma,} všetky činy, udalosti, myšlienky, nápady, náhľady, a rozhodnutia, sú sprevádzané energetickým poľom, ktoré je možné ciachovať. Takto, svojimi vlastnými činmi, sa ego samo privádza na svoju vlastnú úroveň v mori vedomia. Podobne ako vztlak {telesa vo vode}, neosobná črta mora vedomia automaticky určuje úroveň, na ktorú človek stúpa alebo klesá. Je to len prirodzenosť toho, že vesmír je taký, aký je. Vysvetlenie, ktoré ego a {jeho} zdanlivosť vnímania používajú na opis automatického výsledku činov, sa nazýva 'úsudok', čo je mylná predstava, rovnako ako sa vysvetlenie udalostí v hmotnom svete pripisuje 'príčinnosti'.

.10.20. Boh nie je obmedzený náhľadmi, ideami, myšlienkami, ani jazykmi {, =slovičkovými vyjadreniami}. Vzhľadom na črtu všadeprítomnosti, prítomnosť Boha zahŕňa Všetko-Čo-Je, vrátane ľudského myslenia, ale sama o sebe sa na ňom nepodieľa. Boh sa s nikým nerozpráva. Hlas burácajúci z nebies je prinajlepšom výkladom vnútorného zážitku, ktorý bol premietnutý do fyzického sveta. Zvuk je fyzická vibrácia. Boh je plne prítomný vo fyzickom. To, čo je bez formy, nemanipuluje zvukové vlny.

.10.21. Osvietené bytosti neuvádzajú nijaké skúsenosti s tým, že by k nim hovoril, alebo ich slovne oslovoval Boh. To by predpokladalo dualitu Boha oproti osobe, ku ktorej Boh hovorí. V skutočnosti sú Ja-Bytie, Boh, a Všetko-Čo-Je jedným {a tým istým}. Nieto oddelenia medzi hovoriacim, a tým, ku komu je hovorené. Mystici sa nalaďujú na Boha prostredníctvom nevysloveného Poznania. Posolstvá od Boha pochádzajú z duchovného ega, ktoré sa stalo odlúčeným, a premieta sa ako nejaká

'iná' skutočnosť. 'Hlasy od Boha' [sú zvyčajne halucinácie](#). Občas sú spôsobené astrálnymi bytosťami, z ktorých niektoré si nárokuje {byť} 'božstvom'.

.10.22. Nekonečná Božia Prítomnosť nemá zámery, pretože, aj tu by musela byť dualita pôvodcu zámeru, toho čo je predmetom zámeru, a toho na koho je zámer nasmerovaný. Všetky takéto výtvyry sú súhrnmi náhľadov, založené na dualitných dojmach zdanlivosti vnímania.

.10.23. Boh je nedualistické, totálne, završené, Všetko-Čo-Je a Jednoliate. Nesprávne výklady Boha vznikajú preto, lebo ego sa zaoberá so zdanlivosťou vnímania a s formou. Taktiež si chybne zamieňa silu za moc.

.10.24. Moc je obdobná gravitačnému, alebo magnetickému, poľu v tom, že všetko, čo sa v ňom {, v rámci jeho dosahu,} vyskytne, je dokonalým a automatickým dôsledkom črty samotného poľa. Pole si 'nevyberá', či bude niečo priťahovať, {a} ani nemá rôzne pravidlá pre rôzne objekty. Pole predstavuje úplnú rovnosť. Podobne, aj v duchovnom poli moci, každý a všetko je priťahované a ovplyvňované na základe svojho vlastného {, vnútorného} zloženia {a vlastných črt}, alebo {, dalo by sa povedať,} duchovnej 'váhy', vibrácie, či príťažlivého poľa.

.10.25. Niektoré bytosti alebo {ináč povedané, ich} osobné {, všedné ja/} egá sú odpudzované pozitívnym poľom. [Mnohých ľudí úprimne 'odpuzuje' čokoľvek láskyplné, duchovné, alebo dobrotivé](#). Veľa ľudí naozaj nenávidí ako aj ticho, tak aj pokoj; [privádza ich to do šialenstva](#). Nie sú {vo väzniciach} samotka a ticho najvyšším trestom?

.10.26. Zdá sa, že na úrovni vedomia 200 dochádza {ako keby} k zmene polarity. Je to, akoby od 200 vyššie bola bytosť nabitá pozitívne, a pod 200 nabitá negatívne. Je zrejmé, že tí v spoločnosti, ktorí majú sklon ku kriminalite, sú priťahovaní kriminalitou, a k druhým {ľuďom} rovnakej sorty, zatiaľ čo tí, ktorí volia mier a lásku, sú priťahovaní k druhým s rovnakými sklonmi.

.10.27. [Princípy, ktoré sú samozrejmé a príťažlivé nad úrovňou 200, sa môžu stať {pre egá} pod úrovňou 200 odpudzujúcimi absurdnosťami a sú často {nimi} zosmiešňované](#). Spoločnosti, ktorých 'moc' pramení z udržiavania úrovne vedomia ľudí na extrémne nízkej úrovni, ako napríklad nedávno {, od 1975 do 1979,} {režim} spoločnosti v Kambodži, {tak takéto spoločnosti} dokonca zastávajú oficiálne politické stanoviská proti láske alebo jej prejavom.

.10.28. {V duchovne pokročilejších spoločnostiach, je to práve} naopak, mier a láska by boli považované za najväčšie príležitosti pre človeka, ktorý je duchovne motivovaný. Hoci sa to môže zdať absurdne jednoduché a samozrejmé, žiaľ, pre väčšinu ľudstva je neznámou skutočnosťou, že Boh je na vrchole Stupnice vedomia, a nie na jej spodku. Takisto je zrejmé duchovne pokročilým, ale nie masám, že Tvorenie a Moc vyžarujú zhora nadol, a nie naopak. Moc Tvorenia patrí výlučne Bohu. Fyzický {, hmotný,} svet nevlastní Moc pre Tvorenie alebo príčinnosti; nuž a tak je teda nemožné, aby Tvorenie postupovalo od formy a materiálnosti k životu, a napokon k ne-forme. Ľudia nie sú 'spolutvorcami' Boha. Boh nepotrebuje pomoc. Čo by vôbec bola ľudská bytosť schopná spolutvoriť? Boh je mimo akejkoľvek formy.

.10.29. Všetní ľudia myslia v pojmoch formy. Prečo by to, čo je všemohúce, všadeprítomné a beztvaré, malo záujem o pozemské zábavky? Neexistuje nič, čo je 'potrebné' byť stvorené.

Odtiaľto čítaná DRUHÁ ČASŤ z dvoch

.10.30. Dôsledky prítomnosti Boha vyvierajú zo samotnej Božskej Podstaty, a nie sú Bohom vybranými činmi. [V Skutočnosti, nieto ani diania, ani udalostí, a preto nie je potrebné nič napravovať, ani {do ničoho} zasahovať.](#)

.10.31. Medzi Bohom a človekom je rebríček duchovných energetických úrovní a polí odstupňovanej moci. Tieto sú intuitívne vnímané, a označované ako Duch Svätý, Ja-Bytie, Priazeň Boha, Anjeli, Archanjeli, a Nebesá. Úrovne vedomia nad 1000 a vyššie v duchovnej hierarchii predstavujú moc presahujúcu spôsobilosť ľudskej predstavivosti.

.10.32. Dotyk archanjela je taký nesmierne mocný a zdrvujúci, že ego je akoby paralyzované alebo omráčené, a zamŕkne. {Táto} moc je {pociťovaná ako} absolútna a úplná. (Archanjelova moc ciachuje od 50000 a vyššie.) Ak život {človeka dotknutého dotykom archaniela} pokračuje vo forme fyzického tela, môže trvať roky, kým bude schopný znova fungovať v pozemských pomeroch.

.10.33. Každá existencia {všetkých bytostí} je teda dôsledkom Božej Prítomnosti, a {tým} je jej daná spôsobilosť naplniť svoj osud. {Po napríklad dotyku archaniela} razanciu na udržanie a prežitie samotného zážitku osvietenia poskytuje Duch Svätý ako mocná energia, ktorá {v chode} udržiava zvyšok predurčeného života. Je to práve prostredníctvom Ducha Svätého, vďaka ktorému dochádza k návratu fungovania potrebných dispozícií, ktoré ale však boli navždy pretvorené. Dokonca ani o samotnom 'zážitku' nemožno hovoriť dlhé roky. Nieto komu povedať, a nieto o čom referovať. Nieto hovorcu a nieto niekoho, kto by sa rozhodol hovoriť. Život je riadený a poháňaný Božiu Prítomnosťou. Mylná predstava nezávislej, osobnej vôle alebo osobe, ktorá rozhoduje, je navždy preč. Možno {, že pokračovanie pozemského života a} následné činy sú len zotrvačnosťou predchádzajúceho paktu alebo záväzkov {z minulých epizód životov}. Všetko sa {teraz sústavne javí, že sa} deje samo od seba. Prebiehajúci život je sebauskutočňujúci a {plnohodnotne} naplňajúci. Nieto osobného ja, ktoré by malo niečo robiť; nieto mysliteľa, ktorý by myslel, nieto aktéra, ktorý by vykonával činy, nieto niekoho, kto by niečo robil, nieto rozhodovateľa, ktorý by rozhodoval. Všetky slovesá, prídavné mená, a zámená sa stávajú bezvýznamnými.

Božia Skutočnosť

.10.34. Boh nerežírue záplavy, požiare, zemetrasenia, sopky, búrky, blesky, či dažde. Toto sú to neosobné dôsledky podmienok vo vnútri fyzického sveta a jeho vesmíru. Boh nezdivie a 'neničí' mestá, civilizácie, osady, či etnické skupiny. Všetky tieto {prírodné} úkazy sa vyskytovali na planéte predtým, ako boli na nej akékoľvek žijúce spoločnosti. Boh sa nezapája do ľudských konfliktov, politických, a náboženských zápasov, či svárov. Boh nemá záujem o vojnové bojiská {akejkoľvek témy}. Nemá nepriateľov, ktorých treba pozabíjať. {U Skutočného, Pravého Boha} nieto žiadnych 'Svätých Vojen' – samotný názov je sebaopierajúci a absurdný.

.10.35. Neveriaci, veriaci, či {kadejakí} im podobní sú všetko stanoviskami ľudského ega. {Popri Bohu,} aj vnímaví ľudia sú dokonca nad takouto malosťou mysle a jej posudzovaním. Bohu je 'jedno', či človek verí v 'Neho' alebo nie; avšak dôsledky {, kam sa duša po opustení fyzického tela dostane, } budú úplne iné.

.10.36. Láska gravituje smerom do nebies, a nenávisť klesá opačným smerom. Dobrota nikoho neodmieta. Podobné ide k podobnému {, vrana k vrane sadá, rovný rovného si hľadá, teda}; láska je priťahovaná k láske. Boh nepodniká činy proti ničomu či nikomu. Niektoré duše sú priťahované svetlom {, teda cestou bezúhonnosti, k Bohu} a iné temnotou. {Tento} výber vychádza zvnútra ega, a nie je nanútený {, a zapríčinený niekým a niečím,} zvonka {, hoci všedné ja nižších úrovní vedomia vinia všetko ostané, len nie seba}.

Boh Je Mimo Formy

.10.37. Je dôležité rozpoznať, že to, čo je mimo formy, je nedosiahnuteľné prostredníctvom formy, či manipuláciou s formou. Preto účasť na tajnostkárskejších alebo okultných praktikách je nástrahou, a odďaľovaním {dosiahnutia duchovného cieľa}. Tieto praktiky sú bočnými cestami, ktoré vedú do astrálnych rovín, k {zaslepeným} nadšencom, a k propagátorom, ktorých je čo do počtu nekonečno. Nieto žiadnej moci v geometrických obrazoch, mandalách {, čo sú zložité kruhové obrazce používané v Tantrickom Hinduizme a Vajrayana Budhizme}, ikonách, maľbách, sochách, či bifľovačkách. Akákoľvek hodnota, ktorá {z týchto} plynie, je výsledkom zámeru, oddanosti, záväzku, a viery veriaceho. Svet je plný dobrozamýšľajúcich, ale {prítom} naivných odriekavačov mantier, manipulátorov energií, uctievačov posvätných predmetov, amuletov, plakiet, svätých miest, {telesných} pozostatkov {, napríklad členov starobylého rádu kňazov v Galii, Británii, a v Írsku z predkresťanského obdobia, takzvaných} Druidov, mystických talizmanov; a pútnych miest, ako sú {napríklad} Machu Picchu, Stonehenge, pyramídy, {Indická rieka} Ganga, starobylé chrámy, energetické {vzdušné} víry {, ku ktorým vás pri vhodných poveternostných podmienkach radi privedú náruživí sprievodcovia v Sedone, Arizone, samozrejme za poplatok}, a všetko to ostatné. Dalo by sa to nazvať 'zapriahnutie sa do kolobehu {všedného ja; inými slovami duchovné krysie preteky}', ale nakoniec človek musí ísť dovnútra. „Nebo je vo vás,“ povedal Pán Ježiš Kristus.

.10.38. Boh je sebaodhaľujúci sa, a mimo akejkoľvek formy, ale prítomný a vrozený vo všetkých formách. Boh je tichosť, je nehybný, vyrovnaný, mierumilovný, nepohyblivý, všezahrnujúci, všade prítomný, vševediaci, {a to} na základe toho, že je Všetkým-Čo-Je. Boh je úplný, završený, nedá sa vyviešť z miery, milujúci, mimo času a priestoru, bez častí a predelov, nedualistický, a rovnako prítomný vo Všetkom-Čo-Je, nie odlišný od Ja-Bytia. Iba existencia je možná. Napriek {pretrvávajúcim} prekladateľským chybám a nedorozumeniam, Boh nie je ničota ani prázdnota. Neexistencia, ako možno vidieť z jeho vlastnej sebadefinície, nie je možnosťou.

.10.39. Božia Prítomnosť je mimo akýchkoľvek myšlienok, myšlienkových pochodov, alebo dokonca pozorovania {, svedkovania}. Uvedomenie je Sebauvedomenie, ktoré pramení z poznania toho, že vlaste je Všetkým-Čo-Je; preto ničo, o čom 'vedieť'. Nieto toho, 'kto' vie, ani 'čo sa vie'; sú jedným a tým istým. V stave

Jednozliatosti, [objektívne a subjektívne miznú jeden do druhého.](#)

.10.40. Božia Prítomnosť je neuveriteľne jemná, nežná, milujúca, rozplývajúca, a protirečivo {je} zároveň ako skala, nemeniteľná, všemocná, a {je} nekonečnou súdržnosťou, ktorá drží pokope 'všetku Skutočnosť' ako vesmír, ktorý je {vlastne sústavným a} neprestajným Tvorením. V prítomnosti Boha [mylné predstavy o príčine a následku miznú.](#) Božia Prítomnosť nespôsobuje nič, aby sa udialo; namiesto toho je všetkým, čo sa javí, že sa {akože} deje.

.10.41. [V Božej prítomnosti, všetok zmysel pre čas sa vytráca,](#) čo je kľúčovým aspektom {vnútorného} mieru. Keď raz prestane nátlak času, je rozpoznané, že bol možno jedným z hlavných zdrojov úzkostí, ktoré sprevádzajú ľudský údel. [Pocit času vytvára stres,](#) nátlak, úzkostlivosť, strach, a nekonečnú roztrpčenosť {prejavujúcu sa} nespočetným množstvom spôsobov}. 'Časový stres' sprevádza všetky aktivity a činnosti, vytvárajúc mylnú predstavu o {časovej} následnosti a príčine. Každá ľudská činnosť je zasadená do nevysloveného tlakového hrnca času, pričom myseľ neustále kalkuluje, koľko 'času' možno 'stráviť' pri každej činnosti. Tohto následkom je panika, strach, alebo obavy, ako aj vina, hanba, a hnev. „Príliš veľa času stráveného na tomto. Nie dost' času stráveného na tamtom.“ Je veľa vecí, ktoré by sme radi robili, ale nemáme dostatok času. Dôjde nám čas. [Kým sa {v človeku} pociťovanie času nezastaví, človek nemá žiadnu možnosť spoznať, ako je pociťovaná naozajstná sloboda či mier.](#)

Boh Je Sloboda, Radostinaplnenosť, Domov, A Zdroj

.10.42. [V prítomnosti Boha, všetko utrpenie prestáva.](#) Človek {, a od teraz do konca kapitoly by sme to mali, kde je to vhodné, nazývať 'duša',} sa navrátil k svojmu Zdroju, ktorý sa nelíši od jeho vlastného Ja-Bytia. Je to, akoby človek bol zabudol, a teraz sa prebudil zo sna. Všetky strachy sú odhalené ako neopodstatnené; [všetky starosti sú hlúpe predstavy. Nieto budúcnosti, ktorej sa treba báť, ani minulosti, ktorú treba oľutovávať.](#) Nieto žiadneho poblúdeného ega/všedného-ja, ktoré treba napomínať alebo korigovať. [Nieto ničoho, čo treba pozmeniť alebo povylepšiť. Nieto ničoho, za čo sa cítiť zahanbene alebo previnilo.](#) Nieto 'ostatného', od ktorého človek môže byť oddelený. [Strata nie je možná.](#) Nič nie je potrebné urobiť, úsilie nie je potrebné, a človek je slobodný od nekonečného ťahania túžbou a chcením.

Boh Je VšeMilosrdný

.10.43. To, čo je samo o sebe absolútnou dokonalosťou, nevidí nič na odpustenie. Všetky 'diania' boli zdanlivým vnímaním ega, a nemali žiadnu naozajstnú existenciu. [Nieto 'udalostí', ktoré treba vysvetľovať,](#) brať do úvahy, alebo ktoré vyžadujú odvetu. Zmilovanie sa { ,milosrdenstvo, } je vlastnosťou bezpodmienečnej lásky. [Dokonalosť nevidí nedokonalosť, či nedostatok.](#)

Boh Sa Môže Zjaviť Ako Náhla Alebo Neočakávaná Božia Prítomnosť

.10.44. Rozdiel medzi všedným stavom vedomia a náhlým prebudením je veľmi extrémny, a vlastne nieto spôsobu, ako sa naň pripraviť. {Tento stav} sa náhle odhalí, bez predchádzajúceho varovania. Pozostávajúca škrupina doobnosného ega

pociťuje, že 'zomiera'. Človek sa teraz nachádza v novej a nádhernej sfére a je tu iný rozmer, prítomnosť iného stavu či pomerov. Žiadni duchovní sprievodcovia, sväté postavy, či anjelské podobizne sa nezjavujú. Nieto vyšších bytostí, ktoré by človeka vítali alebo zdravili. [Všetky zretele, očakávania, a mentálna či emocionálna aktivita ustávajú, a nahrádza ich tiché poznanie, ktoré je bez formy a bez obsahu.](#) Bytím Všetkým-Čo-Je, neopnecháva nič nezodpovedané alebo nepoznané. To, čo sa predtým považovalo za 'ja' alebo 'mňa', zmizlo. Človek je teraz neviditeľný.

.10.45. Je to, akoby sa človek lopotil, aby dosiahol horu, a zrazu sa ocitol sám na vrchole Kilimandžára, kde je vidieť len nekonečné pásmo zasnežených hôr. Na vrchole si človek všimne, že akýmsi záhadným spôsobom, je aj on samotný tou horou, ako aj oblohou, a doďaleka sa rozprestierajúcimi snehovými poľami. {Ale vlastne} nikoho tam niet; dokonca aj telo tam {len} trčí, akoby bolo niečím nedôležitým, ako {napríklad snehové} sánky. Zdá sa ako zvláštnosť terénu a nepodstatné. Človek sa pozerá nadol na sane a žasne nad šialenstvom, že si kedysi myslel, že je sánkami.

.10.46. Ja-Bytie si sebauvedomuje mimo zmyslov. Božskosť sa skvie ako obrovské zjavenie. Jeho samozrejmosť je prenikavá a mohutná, akoby vyžarovanie. Jeho podstatou je definitívnosť a dokončenosť, totalita a završenosť. [Všetky hľadania skončili.](#)

.10.47. Črtou Uvedomenia [je vlastnosť byť Všetkým-Čo-Je](#), na rozdiel od všedného vedomia {, ktoré považuje zdanlivosť vnímania za Skutočnosť, a}, ktoré akoby žilo a vnímalo veci len povrchovo. 'Videnie' {, ako úplný neobmedzený nadhľad} Božej Prítomnosti je vnútorným poznaním všetkého. Ja-Bytie je zároveň sánkami, snehom, horou, oblohou, oblakmi, a vetrom. Je Všetkým súbežne, a predsa nie je žiadnym z nich. Svet akoby sa zmenil z ekvivalentu čiernobieleho filmu na trojrozmerný Technicolor {8.11.}. Všetko má teraz veľkú hĺbku a textúru.

.10.48. Všetky veci si rovnako uvedomujú a sú si vedomé Božej Prítomnosti a zdieľajú radosť a {vnútorné} naplnenie bezčasovosti. Ak je to tak súdené, pokračovanie života nie je od ničoho závislé, a pokračuje samo od seba. Fyzické telo sa samo pohybuje, a ide si za svojou {každodennou} činnosťou. Dokonca, ak je k tomu vyzvané, sa o seba {aj} postará; bez nabádania by to však pravdepodobne neurobilo. Človek už nepotrebuje sánky, ani nie je sánkami, takže jednoducho robí to, čo robí, čo môže byť niekedy zábavné. Telo je ako domáci mazlíček, ktorý bol objavený – je to roztomilé zvieratko.

KONIEC B2K10 {, } ' ' ô ä „“

Následující část: [Kapitola 11. Pozdělž Cesty](#)